

Молба от Реджеб Кадиров Зехириев от с.Търновци, Силистренски окръг до председателя на Президиума на Народното събрание да не се променят имената на семейството му

София, 19 април 1961 г.

Другарю Председател,

Макар и сравнително млад аз съм възприел реда да не се оплаквам за каквото трябвало и нетрябвало, а да търся и намирам начин да уреждам сам своите работи и нужди.

Роден съм и живея в с.Търновци – Силистренски окръг. Съм на около 25 годишна възраст. Имам жена и едно дете на около 1,5 години.

Съм от турски произход и непрекъснато живея в родното си село Търновци, където се занимавам със земеделие.

През 1956 г., когато се създаде ТКЗС в селото ни, аз доброволно влязох като редник и работник в това ТКЗС. Успоредно с това аз и по идея съм с днешната народна власт и по тая причина членувам в разни обществени, политически организации. Местното население имайки предвид и това ме е поставило като и като секретар на ДКМС, която служба върша от 1950 г. до днес. Аз съм още и секретар-заместник на БКП при ТКЗС-то и съм председател на комисия по партиен контрол. Изобщо аз съм убеден привърженик и последовател на днешната народна власт и с желание и лекота вземам участие във всичките нейни начинания.

Лично аз работя в местното ТКЗС където върша службата фуражир. Жена ми е също така редовен член работник на местното ТКЗС. И за да не изброявам всичко нека Ви съобщя това, че къде и каквото стане нужда аз съм готов да е отзовавам и да подпомагам както мога и както разбирам работите на народната власт.

Няма да бъде нещо невярно, няма да бъде и демагогия ако Ви съобщя, че днешната народна власт е наша власт и днешната народна власт е очакваната от всички ни като наша народна власт.

Нямам и никакви недоразумения ръководещите ни органи и длъжностни лица в селото ни.

Изобщо аз заедно със семейството си е чувствам много добре, доволен и щастлив. Аз съм сигурен и моето убеждение на голяма висота, че както днес, така и утре ние ще бъдем от добре по-добре.

Имам обаче аз заедно със семейството и една малка неприятност, която тормози лично мен, родителите ми и жена ми.

Аз имам убеждението, че за да ми се сервира тая неприятност причината е някакво недоразумение, но не ми е ясно защо не искат и не желаят да уредят и да изгладят това недоразумение.

Касае се въпроса за приложението на чл.16 от Правилника за водене регистрите за гражданското състояние и чл.56 от същия правилник относно техните изменения, отразени в два пункта и публикувани в Известия бр.2 от 5.I.1960 г.

В тези изменения, които се отнасят към чл.16 и чл.56 на поменатия правилник е изразено че родители, трудещи се от небългарски произход, с писмена молба до народния съвет, АКО ЖЛЯЯТ, МОГАТ ДА РЕГИСТРИРАТ БИЛО СВОИТЕ ДЕЦА ПРИ РАЖДАНЕ, БИЛО ВЪЗРАСТНИТЕ, КАКВИТО СМЕ НИЕ РОДИТЕЛИТЕ, като се впишат вместо с досегашните ни турски имена, да се впишат новоизбрани и одобрени от нас нови български имена.

Това, като идея е много добро, е прекрасно, Ние и лично аз, не правим никаква критика за това законно положение, но ние заявяваме, че поне за сега НЕ ЖЕЛАЕМ ДА ИЗМЕНЯВАМЕ, КАКТО ИМЕНАТА СИ, ТАКА И РЕЛИГИЯТА И, ВЯРАТА СИ РАЗНИТЕ АДЕТИ, КОИТО ИМАМЕ И, КОИТО СА НИ ОСТАНАЛИ ОТ НАШИТЕ РОДИТЕЛИ, ДЕДИ И ПРАДЕДИ.

Ние искаме, аз заедно със семейството си, особено много желаем и особено много държим да си останем с традициите на родители, деди и прадеди и така да приключим нашия живот.

Местната общинска управа, изпаднала в една грешка, изпаднала в едно прибързано решаване на един въпрос, който е свързан, както с вяра, с минало, така и с традиция иска да подадем молби и да сменим и вероизповедание и имената си.

Самата законодателна власт на народна република България, имайки предвид именно това, че и вяра и традиция и имена и народност се менят бавно, затова изрично

законният текст казва „ако желаят”. Понеже ние психически не сме още подготвени да изменим имена и религия, затова не сме съгласни за сега да правим това изменяване.

Аз, заедно с моето семейство, желаем да си останем и занапред със същите имена и молим да ни се позволи и занапред да си служим с тия имена и да си служим с вероизповеданието.

ОСОБЕНО ИСКАНЕ:

Предвид това, че подетата акция в селото ни от страна на местната управа се проведе прибързано и от мен се получи една молба, която засяга изменяването на моето лично име, а така също се получи пак от мен молба за изменяване на имената на жена ми и на баща ми, за което аз не съм съгласен, за което не са съгласни жена ми и баща ми.

Затова моля да разпоредите да ми бъдат върнати всички тези молби обратно и да се счита, че не съм подавал такива за изменяване на имена и вероизповедание.

Моля още да разпоредите по спешност до местните управляващи среди да не поставят повече въпроса пред мен и семейството ми да си изменяме имената и вероизповеданието.

Тук му е мястото да изразя пред почитаемия Президиум под формата на декларация, че аз лично и заедно със семейството си ние нямаме абсолютно нищо против това разпореждане за изменяване на имената и вероизповеданията, но за сега не желаем да става тая промяна и второ нека се има предвид и това, че ние макар и така поставени на едно особено положение и сме поканени да си сменим имената, с нищо не съм аз и семейството си изменил доброто си отношение към народната власт.

Както до сега, така и а напред ще и служа и съм готов да и служа навсякъде, където бъда поканен и навсякъде, където има нужда от мен.

С другарски поздрав:

